

کالبدشکافی یک سقوط!

محمود گبرلو: اخیراً در آماری مربوط به نزدیک به ده فیلم که ارگان‌ها، سرمایه‌گذاران و تولیدکنندگان آن‌ها بوده‌اند، این آثار در مجموع تنها حدود ۷۰۰ هزار تماشاگر را به خود دیده‌اند. برای تحلیل افت شدید مخاطب و شکست گیشه در فیلم‌هایی که با بودجه ارگان‌ها یا نهادهای دولتی تولید می‌شوند، توجه به چند مؤلفه اساسی ضروری است.

برخی از این آثار واجد روایتی جذاب، سوژه‌ای درخور و ساختاری کم‌وبیش استاندارد هستند که شاید در شرایط باثبات اجتماعی و اقتصادی، از بخت نسبی برای جذب مخاطب برخوردار باشند؛ نمونه‌اش آثاری چون «بهشت تبهکاری». با این حال، حتی وجود مؤلفه‌های استاندارد ساختاری، بدون بسترسازی و شرایط مناسب اکران، نمی‌تواند بار گیشه را به‌تنهایی به دوش بکشد.

در روزگار تورم، سایه بحران‌های منطقه‌ای و فشارهای طاقت‌فرسای معیشتی، سینما رفتن خانوادگی عملاً از سبد اولویت‌ها خارج می‌شود. در چنین فضایی، مخاطب خسته از مشقت‌های عینی، دیگر رمقی ندارد تا برای تماشای قصه همان گرفتاری‌های ملموس روزمره، نظیر فیلم «نیمه‌شب»، هزینه کند و بر خستگی‌های روحش

همبستگی و همدلی دارند، هنگامی که برای گذران اوقات فراغت و تمدد اعصاب خانوادگی پا به سینما می‌گذارند، ترجیح می‌دهند فیلمی مفرح و امیدبخش تماشا کنند، نه اثری که صرفاً بار آلوده، تلخی و مرثیه‌سرایی مضاعفی بر دوش آن‌ها بگذارد؛ مانند فیلم «سرزمین فرشته‌ها». اما فراتر از قوت یا ضعف ساختاری این فیلم‌ها، یک پرسش راهبردی و

حل‌نشده باقی می‌ماند: چرا این آثار حتی در سازماندهی و جذب بدنه وفادار و تماشاگران هم‌فکر خود نیز ناکام ماندند؟

در روزهایی که تجمعات پرشمار و مناسبتی گوناگونی شکل می‌گیرد، دریغ از حتی یک تریبون‌دار یا چهره فرهنگی - سیاسی که مخاطبان حاضر را به تماشای این آثار تشویق کند، یا دست‌کم طرحی هدفمند برای اهدای بلیت و سازماندهی تفریح جمعی این خانواده‌ها در کار باشد!

پارادوکس ماجرا آنجاست که درست در همین اثنا، برخی سخنوران پرمدا و رسانه‌های رسمی آن‌چنان شمشیر را علیه جامعه هنری، کارگردانان و بازیگران از رو بستند و ادبیات طرد و حذف در پیش گرفتند که پیامد مستقیم آن، ایجاد دافعه، دل‌سردی و حتی شکاف ذهنی در میان خودِ همراهان و علاقه‌مندان به این جریان فرهنگی شد. روشن است که چرخه تولید ارگانی در ایران از درک ابتدایی‌ترین مبانی زنجیره پخش، مخاطب‌پژوهی، بازاریابی و هم‌افزایی تبلیغاتی محروم است؛ نوعی ناهماهنگی حیرت‌انگیز میان پخش تولید و نظام توزیع و رسانه که فرجامش چیزی جز اتلاف منابع عمومی و ناکامی استراتژی‌های کلان نبوده است.

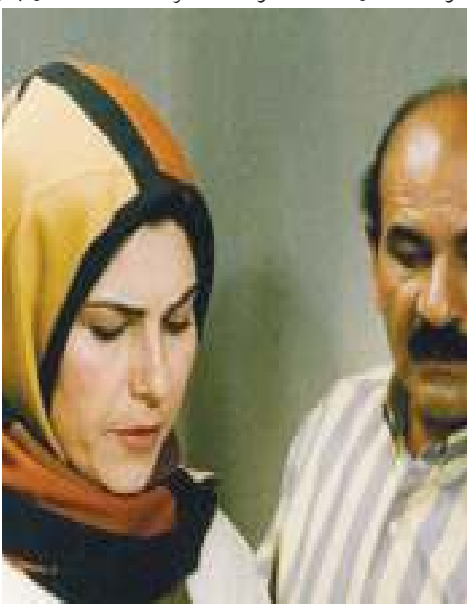
فردوس کاویانی و مهرانه مهین‌ترابی چگونه ماندگارترین زوج هنری تلویزیون شدند؟

فردوس کاویانی - بازیگر فقید ایرانی - در چنین روزهایی از سال، هم تولد و هم درگذشتش رقم خورده است؛ هنرمندی که با نقش‌های خود در مجموعه‌هایی چون «محله برویبا»، «محله بهداشت»، «همسران» و «آژانس دوستی» در حافظه جمعی ایرانیان ماندگار شد.

به همین بهانه، حسین فردرو، مدرس دانشگاه و برنامه‌ساز پیشکسوتی که فعالیت تلویزیونی‌اش از دهه ۶۰ آغاز شد و آثاری چون «محله برویبا»، «محله بهداشت»، «قبیله جهانی»، «سریال شاه‌شکار» و مجموعه نمایشی «طنزآوران جهان» را در کارنامه دارد، در گفت‌وگویی با ایسنا از همکاری چندساله‌اش با کاویانی، خاطرات شیرین آن روزها و شکل‌گیری یکی از ماندگارترین زوج‌های تلویزیونی ایران گفته است.

فردرو درباره همکاری‌اش با فردوس کاویانی یادآور شد: من خیلی با ایشان همکاری داشتم. غیر از «محله برویبا» و «محله بهداشت» که به اتفاق آقای داریوش مودبیان کار می‌کردیم، همچنین مجموعه‌ای به نام «خیرالله صندوقچه اسرار» را کار کردیم که در بخش «شتر در خواب بیند پنبه دانه» از ایشان و خانم مهین‌ترابی برای بازی دعوت کردیم. نوع ارتباطات

این دو نفر و صداقت یا مهارت در ایجاد هویت بسیار مورد توجه مردم قرار گرفت و تقریباً یک سال بعد سازندگان مجموعه «همسران» مجدداً

از این دو به عنوان زوج استفاده کردند. قبل از آن هم ما در نمایش‌های مربوط به چخوف، مثلاً «خواستگاری» و چند کار دیگر، که به اتفاق داریوش مودبیان تولید کردیم همواره از همکاری مرحوم فردوس کاویانی بهره بردیم. این برنامه‌ساز پیشکسوت با اشاره به ویژگی‌های شخصیتی زنده‌یاد کاویانی افزود: او واقعاً مثل آیین روشن و صاف

و مثل آب زلال بود. من در عمرم ندیده بودم که شخصی تا این اندازه مهربان و ساده‌دل باشد. هنرمندی بسیار باتجربه و بدون حاشیه بود، فضای کاری را خیلی خوب می‌شناخت و جنس کار را خوب می‌فهمید. مزیت اصلی‌اش این بود که با آن‌همه سابقه همیشه بی‌ادعا و متواضع بود.

او ادامه داد: پس از اینکه سرکارخانم مهین‌ترابی و فردوس کاویانی در مجموعه همسران هم به صورت مداوم هر هفته حضور یافتند، اکثر مردم فکر می‌کردند این دو واقعاً زوج هستند. این استارت در واقع در کار «شتر در خواب...» خورد و در «همسران» هم بسیار نمود پیدا کرد و دنبال شد. خیلی جالب بود که در «شتر در خواب...» قرار بود زنده‌یاد شکیبایی ابتدا نقش آقای کاویانی را بازی کند.

فردوس کاویانی، هنرمند مطرح کشورمان شامگاه یکشنبه، ۹ مهر ماه ۱۴۰۲ در سن ۸۲ سالگی از دنیا رفت. در این سال‌ها در مجموعه‌های تلویزیونی زیادی هنرنمایی کرد اما یکی از صادقانه‌ترین و شیرین‌ترین بازی‌هایش متعلق به «آقا کمال» سریال «همسران» است که از این کاراکتر یک نوستالوژی ساخت که تا مدت‌ها از خاطره‌ها فراموش شد.

PDF Compressor Free Version

حاشیه و متن یک اسکار با طعم ایران

که ذهن مردمانش در معرض یک اختلال ناشناخته قرار گرفته است. واکنش اصغر همت به اجراهای لاکچری تئاتر: سکوت سرشار از ناگفته‌هاست

اصغر همت بازیگر سینما، تلویزیون و تئاتر نسبت به اجراهای برخی آثار نمایشی که این‌روزها عنوان به اصطلاح لاکچری را در میان مخاطبان و اهالی تئاتر یدک می‌کشد گفت: سکوت، سرشار از ناگفته‌هاست. اصغر همت در گفت و گو با خبرنگار ایرنا اظهار کرد: تنها چیزی که من را در زندگی عصبی می‌کند، موضوع تئاتر است. وی درباره ورود سلبریتی‌ها به

تئاتر و اینکه آیا حضور این افراد در راستای رونق تئاتر تأثیرگذار است یا خیر؟ اضافه کرد: سرمایه و سود را برمی‌گرداند. بازیگر سینما، تلویزیون و تئاتر به این سوال که آیا موافق چنین اجراهایی هستید؟ لحظاتی سکوت کرد و ادامه داد: سکوت سرشار از ناگفته‌هاست. سکوت به معنای خیلی حرف‌ها است اما بعضی مواقع همه حرف‌ها منعقد نمی‌شود.

به گزارش ایرنا، به تازگی اجرایی در تهران به دلیل آنچه رعایت نکردن قوانین تئاتر اعلام شده بود، حواشی را به دنبال داشته است.

اقدام صورت گرفته در این نمایش که انتقادهای تندی را هم به همراه داشته، بررسی و در نهایت میزان سن تغییر کرده است. اداره‌کل هنرهای نمایشی با صدور بیانیهای تأکید کرد: تصاویر منتشر شده در فضای مجازی، صرفاً حاصل ثبت از یک زاویه بسته و پرسپکتیو (خطای دید) دوربین گوشی تلفن همراه یک مخاطب است که فاصله واقعی بازیگران را پنهان کرده است. گروه اجرایی موکداً اعلام می‌دارد که در این صحنه، هیچ‌گونه تماس فیزیکی میان بازیگران وجود نداشته و همواره فاصله تعریف‌شده، رعایت شده است.

در آخرین روز از مهلت ارسال فیلم به آکادمی اسکار، کمیته انتخاب فیلم سینمای ایران برای دومین بار فیلمی از بابک خواجه‌پاشا را به عنوان نماینده رسمی خود برگزید. به گزارش ایسنا، «سرزمین فرشته‌ها» به کارگردانی بابک خواجه‌پاشا در حالی به عنوان جدیدترین نماینده سینمای ایران در مسیر حضور در رقابت اسکار معرفی شده که مهرداد اسکویی نیز مستندش «روبا» و ماه صورتی را به عنوان اثری ایرانی در رالی اسکار شرکت داده است. حضور این دو فیلم برای سینمای ایران از آن جهت قابل توجه است که سال گذشته روند فعالیت انتخاب فیلم در کمیته فارابی به حاشیه کشیده شد و پس از آن اعمال برخی تغییرات در قوانین آکادمی اسکار به زعم برخی سینماگران این طور تعبیر شد که از این پس حضور بیش از یک نماینده به نام سینمای ایران می‌تواند عملی شود. «سرزمین فرشته‌ها» با محوریت کودکان و پیامدهای جنگ در غزه ساخته شده و تازه‌ترین فصل از داستان نزدیک به پنج دهه حضور سینمای ایران در مهم‌ترین رویداد سینمایی جهان را رقم می‌زند. این فیلم در مسیری قرار گرفته که پیش از آن فیلم دیگر از سینمای ایران طی کرده‌اند؛ مسیری که از «دایره مینا» داریوش مهرجویی در سال ۱۹۷۷ آغاز شد و در طول نزدیک به نیم قرن، نام فیلمسازانی چون عباس کیارستمی، مجید مجیدی، جعفر پناهی، محسن مخملباف، بهمن قبادی، رضا میرکریمی و اصغر فرهادی را در فهرست نمایندگان ایران در اسکار قرار داده است.

رونمایی از بادبادک‌ها در جشنواره فیلم کودک و نوجوان

انیمیشن سینمایی «بادبادک‌ها» برای نخستین‌بار در جشنواره فیلم کودک و نوجوان اصفهان رونمایی می‌شود. به گزارش مهر به نقل از روابط عمومی پروژه، انیمیشن سینمایی «بادبادک‌ها» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی الهام ابراهیمی به عنوان تازه‌ترین محصول مرکز انیمیشن سوره آماده نمایش شد و برای نخستین‌بار در سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان رونمایی خواهد شد. این انیمیشن ماجراجویانه پس از حضور در جشنواره فیلم کودک و نوجوان، از آبان توسط پخش بهمن‌سبز به سینماها خواهد آمد. «بادبادک‌ها» روایتی پرتعلیق و پرهیجان از یک نبرد نابرابر در آینده‌ای شاید نه‌چندان دور در خلیج فارس است. قهرمانان اصلی این انیمیشن علمی تخیلی نوجوانانی هستند که مأموریت نجات یک جزیره را برعهده می‌گیرند؛ جزیره‌ای